

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים, על ידי ממון - מותרת לבעלה, על ידי נפשות - אסורה לבעלה.												מ
לא שנו אלא שיד ישראל תקיפה על עובדי כוכבים, אבל יד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן, אפילו על ידי ממון - אסורה לבעלה.	רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:											מ
העיד רבי יוסי הכהן ור' זכריה בן הקצב, על בת ישראל שהורחנה באשקלון וריחקה בני משפחתה, ועדיה מעידים אותה שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואמרו להם חכמים: אם אתם מאמינים שהורחנה - האמינו האמינו שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואם אי אתם מאמינים שלא נסתרה ושלא נטמאה - אל תאמינו שהורחנה	מתירב רבא:											מ
והא אשקלון דיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן וקתני: הורה און, נחבשה לא												מ
הוא הדין אפילו נחבשה, ומעשה שהיה כך היה.												מ
העיד רבי יוסי הכהן ורבי זכריה בן הקצב, על בת ישראל שהורחנה באשקלון וריחקה בני משפחתה, ועדיה מעידים עליה שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואמרו חכמים: אם אתם מאמינים שהורחנה - האמינו שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואם אין אתם מאמינים שלא נסתרה ושלא נטמאה - אל תאמינו שהורחנה	איכא דאמרי: אמר רבא, אף אנן נמי תנינא:											מ
והא אשקלון דעל ידי ממון הוה, וטעמא דעדים מעידין אותה, הא אין עדים מעידין אותה - לא, מאי לאו לא שנה הורה ולא שנה נחבשה.												מ
לא, הורה שאני.												מ
איכא דרמי לה מימרא												מ
על ידי ממון - מותרת לבעלה	תנן:											מ
העיד רבי יוסי כו'	ורמינהו:											מ
והא אשקלון דע"י ממון, וקתני טעמא דעדים מעידים אותה, הא אין עדים מעידין אותה - לא												מ
ומשני, אמר רב שמואל בר רב יצחק, לא קשיא: כאן שיד ישראל תקיפה על עובדי כוכבים, כאן שיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן.	[רב שמואל בר רב יצחק]											מ
על ידי נפשות - אסורה וכו'.												מ
כגון נשי דגנבי	רב:											מ
כגון אשתו של בן דונאי.	לוי:											מ
והוא שנגמר דינן להריגה	חזקיה:											מ
אע"פ שלא נגמר דינן להריגה.	רבי יוחנן:											מ
עיר שכבשוה כרכום, כל כהנות שנמצאו בתוכה - פסולות ואם יש להן עדים, אפילו עבד אפ"ל שפחה - הרי אלו נאמנין.												מ
ואין נאמן אדם על ידי עצמו.												מ
בלשת שבאה לעיר, בשעת שלום - חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות, לפי שאין פנאי לנסך	ורמינהו:											מ
לבעול יש פנאי, לנסך אין פנאי.	רב מרי:											מ
כאן בכרכום של אותה מלכות, כאן בכרכום של מלכות אחרת.	רבי יצחק בר אלעזר משמיה דחזקיה:											מ
של אותה מלכות נמי, אי אפשר דלא ערק חד מיניהן												מ
כשמשרות רואות זו את זו.	רב יהודה אמר שמואל:											מ
אי אפשר דלא ניימא פורתא												מ
כגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא.	רבי לוי:											מ
פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר: כאן בכרכום של אותה מלכות, כאן בכרכום של מלכות אחרת, ולא קשיא ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני, ומשני, כגון דמהדר ליה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא.	רבי אבא בר זבדא:											מ

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אם יש שם מחבואה אחת, מצלת על הכהנות כולן.	רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר אשיאן:											כז.
אינה מחזקת אלא אחת, מהו? מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא, או דלמא לא אמרינן?	בעי רבי ירמיה:											כז.
ומאי שנא משני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, והלך באחד מהן ועשה טהרות, ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות, רבי יהודה אומר: אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו - טהורות, שניהם כאחת - טמאות	[רבי יהודה]											כז.
בין כך ובין כך - טמאין	רבי יוסי:											כז.
בבת אחת - דברי הכל טמאין, בזה אחר זה - דברי הכל טהורים, לא נחלקו אלא בבא לישאל עליו ועל חבירו, מר מדמי ליה לבבת אחת, ומר מדמי ליה לבזה אחר זה	ואמר רבא, ואיתימא ר' יוחנן:											כז.
והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו - ככת אחת דמי												כז.
הכי השתא, התם ודאי איכא טומאה, הכא מי ימר דאיטמי.												כז.
אמרה לא נחבאתי ולא נטמאתי, מהו? מי אמרינן מה לי לשקר, או דלמא לא אמרינן?	בעי רב אשי:											כז.
ומאי שנא מההוא מעשה דההוא גברא דאגר ליה חמרא לחבריה, א"ל: לא תזיל באורחא דנהר פקוד דאיכא מיא, זיל באורחא דנרש דליכא מיא, ואזיל איהו באורחא דנהר פקוד ומית חמרא, אתא לקמיה דרבא, א"ל: אין, באורחא דנהר פקוד אזיל, מיהו לא הו מיא												כז:
מה לי לשקר, אי בעי א"ל באורחא דנרש אזיל	רבא:											כז:
מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן	ואמר ליה אביי:											כז:
הכי השתא, התם ודאי איכא עדים דאיכא מיא, הכא ודאי איטמי? חששא הוא, ובמקום חששא אמרינן.												כז:
אם יש עדים, אפילו עבד ואפילו שפחה - נאמנין.												כז:
ואפילו שפחה דידה מהימנא												כז:
לא תתייחד עמו אלא ע"פ עדים, ואפילו ע"פ עבד וע"פ שפחה, חוץ משפחתה, מפני שלבה גס בשפחתה	ורמינהו:											כז:
בשבויה הקילו.	רב פפי:											כז:
הא בשפחה דידה, הא בשפחה דידה.	רב פפא:											כז:
ושפחה דידה לא מהימנא?												כז:
אין אדם מעיד על עצמו	הא קתני:											כז:
הא שפחה דידה מהימנא												כז:
שפחתה נמי כעצמה דמי.												כז:
הא והא בשפחה דידה, ושפחה מיחזא חזיא ושתקה, התם דשתיקתה מתירתה - לא מהימנא, הכא דשתיקתה אוסרתה - מהימנא.	רב אשי:											כז:
השתא נמי אתיא ומשקרא												כז:
תרתיה לא עבדה.												כז:
כי הא דמרי בר איסק, ואמרי לה חנא בר איסק, אתא ליה אחא מבי חזואה, א"ל: פלוג לי בנכסי דאבא, א"ל: לא ידענא לך, אתא לקמיה דרב חסדא												כז:
שפיר קאמר לך, דכתיב: (בראשית מ"ב) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו, מלמד, שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן. א"ל: זיל אייתי סהדי דאחזיה את	א"ל: [רב חסדא]											כז:
א"ל: אית לי סהדי ומספתינו מיניה, דגברא אלמא הוא.												כז:
א"ל לדידיה: זיל אייתינהו את דלאו אחוך הוא	[רב חסדא]											כז:
א"ל: דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה												כז:
א"ל: הכי דאיננא לך ולכולהו אלמי חברך	א"ל: [רב חסדא]											כז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קטגוריית סימנים	מספר
השתא נמי אתו ומשקר?													!	כז
תרתי לא עבדי.													!	כז
לימא כתנאי:													!	כז
זו עדות - איש ואשה, תינוק ותינוקת, אביה ואמה, ואחיה ואחותה, אבל לא בנה ובתה, לא עבדה ושפחתה	[תניא]												!	כז
הכל נאמנין להעיד, חוץ מהימנה ובעלה	ותניא אידך:												!	כז
דרב פפי ודרב אשי תנאי היא													!	כז
דרב פפא מי לימא תנאי היא?													!	כז
כי תניא ההיא - במסיחה לפי תומה.	אמר לך רב פפא:												!	כז
רב חנן קרטיגנאה משתעי: מעשה בא לפני רבי יהושע בן לוי, ואמרי לה רבי יהושע בן לוי מישתעי: מעשה בא לפני רבי, באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר: אני ואמי נשבינו לבין העובדי כוכבים, יצאתי לשאוב מים - דעתי על אמי, ללקט עצים - דעתי על אמי, והשיאה ר' לכהונה על פיו.	כי הא דכי אתא רב דימי:												!	כז
המעון הזה לא זזה ידה מתוך ידי משעה שנכנסו עובדי כוכבים לירושלים ועד שיצאו	ר' זכריה בן הקצב:												!	כז
אין אדם מעיד על עצמו.	אמרו לו:												!	כז
ואעפ"כ ייחד לה בית בחצרו, וכשהיא יוצאה - יוצאה בראש בניה, וכשהיא נכנסת - נכנסת בסוף בניה.	תנא:												!	כז
מהו לעשות בגרושה כן? התם הוא דבשבויה הקילו, אבל הכא לא, או דלמא לא שנא?	בעי אביי:												!	כז
המגרש את אשתו - לא תנשא בשכונתו, ואם היה כהן - לא תדור עמו במבוי. אם היה כפר קטן, זה היה מעשה, ואמרו: כפר קטן נידון כשכונה.	ת"ש, דתניא:												!	כז
מי נדחה מפני מי?													!	כח
היא נדחית מפניו, ואין הוא נדחה מפניה, ואם היתה חצר שלה - הוא נדחה מפניה.	ת"ש, דתניא:												!	כח
היתה חצר של שניהם, מהו?	איבעיא להו:												!	כח
היא נדחית מפניו	ת"ש:												!	כח
במאי עסקינן?													!	כח
אילימא בחצר שלו													!	כח
פשיטא													!	כח
ואלא בחצר שלה													!	כח
אם היתה חצר שלה - הוא נדחה מפניה	והתניא:												!	כח
אלא לאו כי האי גוונא.													!	כח
דלמא דאגיר מיגר.													!	כח
מאי הוי עלה?													!	כח
(ישעיהו כ"ב) הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר.	ת"ש:												!	כח
טלטולי דגברא קשין מדאיתתא.	ואמר רב:												!	כח
לוה הימנה בנכסי אביה - אינה נפרעת אלא ע"י אחר.	ת"ר:												!	כח
ואי אתו לקמן לדינא - לא מזדקקין להו.	רב ששת:												!	כח
שמותי משמתינן להו.	רב פפא:												!	כח
נגודי נמי מנגדינן להו.	רב הונא בריה דרב יהושע:												!	כח

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא-</p>

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר											
בד"א - שנתגרשה מן הנישואין, אבל כשנתגרשה מן האירוסין - נפרעת ע"י עצמה, שאין לבו גס בה.	תנא באבל רבתי כו'.	רב נחמן, תנא באבל רבתי:											
הוא ארוס וארוסתו דאתו לקמיה דרבא, יתיב רב אדא בר מתנא קמיה, אוקי רבא שלוחא בינתייהו	תנא באבל רבתי כו'.	א"ל רב אדא בר מתנא, והאמר רב נחמן:											
קא חזינן דקא גייסי בהדדי.	קא חזינן דקא גייסי בהדדי.	א"ל: [רבא]											
לא אוקי רבא שליה בינתייהו	לא אוקי רבא שליה בינתייהו	איכא דאמרי:											
ניקום מר שלוחא בינתייהו	ניקום מר שלוחא בינתייהו	א"ל רב אדא בר מתנא:											
תנא באבל רבתי כו'.	תנא באבל רבתי כו'.	א"ל: [רבא], והאמר רב נחמן:											
ה"מ היכא דלא גייסי בהדדי, אבל הני קא חזינא להו דגייסי בהדדי.	ה"מ היכא דלא גייסי בהדדי, אבל הני קא חזינא להו דגייסי בהדדי.	א"ל: [רב אדא בר מתנא]											
ואלו נאמנין להעיד בגודלן מה שראו בקוטנן: נאמן אדם לומר זה כתב ידו של אבא וזה כתב ידו של רבי וזה כתב ידו של אחי, זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינומא וראשה פרוע, ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה, ושהיה חולק עמנו על הגורן, והמקום הזה בית הפרס, ועד כאן היינו באין בשבת	ואלו נאמנין להעיד בגודלן מה שראו בקוטנן: נאמן אדם לומר זה כתב ידו של אבא וזה כתב ידו של רבי וזה כתב ידו של אחי, זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינומא וראשה פרוע, ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה, ושהיה חולק עמנו על הגורן, והמקום הזה בית הפרס, ועד כאן היינו באין בשבת												
אבל אין אדם נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.	אבל אין אדם נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.												
והוא, שיש גדול עמו.	והוא, שיש גדול עמו.	רב הונא בריה דרב יהושע:											
וצריכא דאי אשמעינן אביו, משום דשכיח גביה, אבל רבו לא ואי אשמעינן רבו, משום דאית ליה אימתיא דרביה, אבל אביו לא ואי אשמעינן הני תרתי, אביו - דשכיח גביה, ורבו - דאית ליה אימתיא, אבל אחיו דלית ליה לא והא לא אימא לא, קמ"ל: כיון דקיום שטרות מדרבנן, הימנוהו רבנן בדרבנן.	וצריכא דאי אשמעינן אביו, משום דשכיח גביה, אבל רבו לא ואי אשמעינן רבו, משום דאית ליה אימתיא דרביה, אבל אביו לא ואי אשמעינן הני תרתי, אביו - דשכיח גביה, ורבו - דאית ליה אימתיא, אבל אחיו דלית ליה לא והא לא אימא לא, קמ"ל: כיון דקיום שטרות מדרבנן, הימנוהו רבנן בדרבנן.												
זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינומא וראשה פרוע.	זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינומא וראשה פרוע.												
מאי טעמא?	מאי טעמא?												
כיון דרוב נשים בתולות נישאות, גלוי מלתא בעלמא הוא.	כיון דרוב נשים בתולות נישאות, גלוי מלתא בעלמא הוא.												
ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה.	ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה.												
ודלמא עבד כהן הוא	ודלמא עבד כהן הוא												
מסייע ליה לר' יהושע בן לוי	מסייע ליה לר' יהושע בן לוי												
אסור לאדם שילמד את עבדו תורה.	אסור לאדם שילמד את עבדו תורה.	דאמר ר' יהושע בן לוי:											
ולא?	ולא?												
לוה הימנו רבו, או שעשאו רבו אפטרופוס, או שהניח תפילין בפני רבו, או שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת - הרי זה לא יצא לחירות	לוה הימנו רבו, או שעשאו רבו אפטרופוס, או שהניח תפילין בפני רבו, או שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת - הרי זה לא יצא לחירות	והתניא:											
התם דאיקרי עבד מדעתו, כי קאמרינן - דקא נהיג ביה מנהג בנים.	התם דאיקרי עבד מדעתו, כי קאמרינן - דקא נהיג ביה מנהג בנים.												
לטבול לאכול בתרומה.	לטבול לאכול בתרומה.												
בתרומה דרבנן.	בתרומה דרבנן.												
ושהיה חולק עמנו על הגורן.	ושהיה חולק עמנו על הגורן.												
ודלמא עבד כהן הוא	ודלמא עבד כהן הוא												
תנן כמאן דאמר: אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו	תנן כמאן דאמר: אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו												
אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו, דברי רבי יהודה	אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											
יכול הוא שיאמר אם כהן אני - תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני - תנו לי בשביל רבן	יכול הוא שיאמר אם כהן אני - תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני - תנו לי בשביל רבן	רבי יוסי:											
במקומו של רבי יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין, במקומו של רבי יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין.	במקומו של רבי יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין, במקומו של רבי יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין.												
מימי לא העדתי, פעם אחת העדתי והעלו עבד לכהונה על פי	מימי לא העדתי, פעם אחת העדתי והעלו עבד לכהונה על פי	תניא, א"ר אלעזר ברבי יוסי:											

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כח:
העלו סלקא דעתך? השתא ומה בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם, צדיקים עצמם לא כ"ש													כח:
אלא, בקשו להעלות עבד לכהונה על פי, חזא באתריה דרבי יוסי, ואזל ואסהיד באתריה דרבי יהודה.													כח:
ושהמקום הזה בית הפרס הוא.													כח:
מ"ט?													כח:
בית הפרס דרבנן													כח:
מנפח אדם בית הפרס והולך.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:												כח:
בית הפרס שנידש - טהור מאי טעמא? אי אפשר לעצם כשעורה שלא נידש ברגל.	רב יהודה בר אמי משמיה דרב יהודה:												כח:
ועד כאן היינו באין בשבת.													כח:
קסבר: תחומין דרבנן.													כח:
ואין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.													כח:
מאי טעמא?													כח:
אפוקי ממונא לא מפקינן.													כח:
נאמן התינוק לומר, כך אמר לי אבא משפחה זו טהורה, משפחה זו טמאה	תנו רבנן:												כח:
טהורה וטמאה סלקא דעתך?													כח:
אלא, משפחה זו כשרה ומשפחה זו פסולה, ושאלנו בקצצה של בת פלוני לפלוני, ושהיינו מוליכים חלה ומתנות לפלוני כהן - על ידי עצמו, אבל לא על ידי אחר.													כח:
וכלן, אם היה עובד כוכבים ונתגייר, עבד ונשתחרר - אין נאמנים.													כח:
ואין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.													כח:
נאמנים.	רבי יוחנן בן ברוקא:												כח:
ר' יוחנן בן ברוקא אהייא?													כח:
אילימא אסיפא													כח:
אפוקי ממונא הוא													כח:
וכולם, אם היה עובד כוכבים ונתגייר, עבד ונשתחרר - אין נאמנין	אלא ארישא: [ת"ק]												כח:
נאמנין.	רבי יוחנן בן ברוקא:												כח:
במאי קמיפלגי?													כח:
כיון דעובד כוכבים הוא לא הוה דייק	ת"ק סבר:												כח:
כיון דדעתיה לאיגורי מידק הוה דייק.	רבי יוחנן בן ברוקא סבר:												כח:
מאי קצצה?													כח:
כיצד קצצה? אחד מן האחין שנשא אשה שאינה הוגנת לו, באין בני משפחה ומביאין חבית מליאה פירות, ושוברין אותה באמצע רחבה, ואומרים: אחינו בית ישראל שמעו, אחינו פלוני נשא אשה שאינה הוגנת לו, ומתייראים אנו שמא יתערב זרעו בזרעינו, בואו וקחו לכם דוגמא לדורות שלא יתערב זרעו בזרעינו, וזו היא קצצה שהתינוק נאמן להעיד עליה.	דתנו רבנן:												כח:
הדרן עלך האשה שנתארמלה.													

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראייה ■ </p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות אלו נערות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלו נערות שיש להן קנס: הבא על הממזרת, ועל הנתינה, ועל הכותית												■	מ. כט.			
הבא על הגיורת, ועל השבויה, ועל השפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד													■	כט.		
הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה - יש להם קנס, אע"פ שהן בהכרת - אין בהן מיתת בית דין.													■	כט.		
הני נערות פסולות אית להו קנס, כשירות לא?												◊	ג. כט.			
הכי קאמר, אלו נערות פסולות שיש להם קנס: הבא על הממזרת, ועל הנתינה, ועל הכותית.												!	◊	כט.		
נערה אין, קטנה לא, מאן תנא?												◊	^	כט.		
רבי מאיר היא	רב יהודה אמר רב:												!	כט.		
קטנה מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות - יש לה מחר ואין לה קנס, ומשתיבא שתי שערות ועד שתיבגר - יש לה קנס ואין לה מחר, דברי רבי מאיר, שהיה רבי מאיר אומר: כל מקום שיש מחר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מחר	דתניא: [רבי מאיר]											■	!	◊	כט.	
קטנה מבת שלש שנים ויום אחד ועד שתיבגר - יש לה קנס	הכמים:											■	!	◊	כט.	
קנס אין, מחר לא?												◊	;	כט.		
אימא: אף קנס במקום מחר.													!	◊	כט.	
והני בני קנסא נינהו? ואמאי? איקרי כאן (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לן													;	כט:		
(דברים כ"ב) נערה נערה הנערה - חד לגופיה, וחד לאתווי חייבי לאוין, וחד לאתווי חייבי כריתות.	ריש לקיש:												!	◊	כט:	
(שמות כ"ב) בתולה בתולות הבתולות - חד לגופיה, וחד לאתווי חייבי לאוין, וחד לאתווי חייבי כריתות.	רב פפא:												!	◊	כט:	
ורב פפא מ"ט לא אמר כר"ל?													;	◊	כט:	
ההוא מיבעי ליה לכדאביי													!	כט:		
בא עליה ומתה - פטור, שנאמר: (דברים כ"ב) ונתן לאבי הנערה, לאבי נערה ולא לאבי מתה.	דאמר אביי:												!	◊	כט:	
וריש לקיש מ"ט לא אמר כרב פפא?													;	◊	כט:	
ההוא מיבעי ליה לגזירה שוה													!	כט:		
(שמות כ"ב) כסף ישקול כמוהר הבתולות - שיהא זה כמוהר הבתולות, ומוהר הבתולות כזה.	דתניא:												!	◊	כט:	
וריש לקיש נמי מיבעי ליה לכדאביי ורב פפא נמי מיבעי ליה לגזירה שוה													;	כט:		
אלא, שיתא קראי כתיבי: נערה נערה הנערה, בתולה בתולות, הבתולות - תרי לגופיהו, חד לכדאביי, וחד לגזירה שוה, אייתרו ליה תרי, חד לאתווי חייבי לאוין, וחד לאתווי חייבי כריתות.													!	◊	כט:	
ולאפוקי מהאי תנא													■	◊	כט:	
ולו תהיה לאשה - שמעון התימני אומר: אשה שיש בה הויה	דתניא: [שמעון התימני]												■	!	◊	כט:
אשה הראויה לקיימה.	רבי שמעון בן מנסיא:												■	!	◊	כט:
מאי בינייהו?													^	כט:		
ממזרת ונתינה איכא בינייהו, למאן דאמר יש בה הויה, הא נמי יש בה הויה למאן דאמר ראויה לקיימה, הא אינה ראויה לקיימה.	ר' זירא:												!	◊	כט:	
ולרבי עקיבא													;	◊	כט:	
אין קידושין תופסין בחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]												;	◊	כט:	
מאי בינייהו?													;	◊	כט:	
איכא בינייהו אלמנה לכהן גדול, כרבי סימאי													!	◊	כט:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מן הכל עושה רבי עקיבא ממזרין, חוץ מאלמנה לכהן גדול, שהרי אמרה תורה: (ויקרא כ"א) לא יקח ולא יחלל, חילולין הוא עושה, ואין עושה ממזרין.	דתניא, רבי סימאי:											◊	כט:	
ולרבי ישבב		ז											כט:	
בואו ונצוה על עקיבא בן יוסף, שהיה אומר: כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר	דאמר: [רבי ישבב]	ז										◊	כט:	
מאי בינייהו?		ז										◊	כט:	
איכא בינייהו חייבי עשה מצרי ואדומי.		!										◊	כט:	
הניחא לר' ישבב אי לאפוקי מטעמא דר' סימאי קאתי - שפיר, אלא אי טעמא דנפשיה קאמר: כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר, ואפי' חייבי עשה, מאי בינייהו?		ז										◊	ל.	
איכא בינייהו בעולה לכ"ג.		!										◊	ל.	
ומ"ש?		ז											ל.	
דהוה ליה עשה שאינו שוה בכל.		!										◊	ל.	
הכל מודים, בבא על הנדה שמשלם קנס למ"ד יש בה הויה, הא נמי יש בה הויה, למ"ד ראויה לקיימה, הא נמי ראויה לקיימה.	רב חסדא:											◊	ל.	
ולאפוקי מדרבי נחוניא בן הקנה												◊	ל.	
רבי נחוניא בן הקנה היה עושה את יום הכפורים כשבת לתשלומין, מה שבת - מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין, אף יום הכפורים - מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין.	דתניא: [רבי נחוניא בן הקנה]											◊	ל.	
מ"ט דר' נחוניא בן הקנה?												^	ל.	
נאמר (שמות כ"א) אסון בידי אדם, ונאמר (בראשית מ"ב) אסון בידי שמים, מה אסון האמור בידי אדם - פטור מן התשלומין, אף אסון האמור בידי שמים - פטור מן התשלומין.	אביי:											!	◊	ל.
ממאי דכי קא מזהר להו יעקב לבניה, על צינים ופחים דבידי שמים נינהו? דלמא על אריא וגנבי דבידי אדם נינהו	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:											ז	ל.	
אטו יעקב אהא אזהר, אהא לא אזהר? יעקב על כל מילי אזהר.												!	ל.	
וצינים פחים בידי שמים נינהו?												ז	ל.	
הכל בידי שמים, חוץ מציינים פחים, שנאמר: (משלי כ"ב) צינים פחים בדרך עיקש שומר נפשו ירחק מהם ותו, אריא וגנבי בידי אדם נינהו?	והתניא:											ז	ל.	
מיום שחרב בית המקדש, אף על פי שבטלו סנהדרין, ארבע מיתות לא בטלו לא בטלו?	והאמר רב יוסף, וכן תני רבי חייא:											ז	ל.	
הא בטלו להן												ז	ל.	
אלא, דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שריפה - או נופל בדליקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות או ליסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק - או טובע בנהר או מת בסרוגכי												ז	ל:	
אלא איפוך: אריא וגנבי בידי שמים, צינים ופחים בידי אדם.												!	ל:	
טעמא דרבי נחוניא בן הקנה מהכא: (ויקרא כ') ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למולך ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו, אמרה תורה: כרת שלי כמיתה שלכם, מה מיתה שלכם פטור מן התשלומין, אף כרת שלי פטור מן התשלומין.	רבא:											!	ל:	
מאי איכא בין רבא לאביי?												^	ל:	
איכא בינייהו זר שאכל תרומה, לאביי פטור, ולרבא חייב.												!	ל:	
ולאביי פטור?												ז	ל:	
מודה ר' נחוניא בן הקנה, בגונב חלבו של חברו ואכלו - שהוא חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שבא לידי איסור חלב	והאמר רב חסדא:											ז	ל:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלמא דמעידנא דאגביה קנייה, מתחייב בנפשו לא הוה עד דאכיל ליה												■	⚡	ל		
הכא נמי בעידנא דאגביה קנייה, מתחייב בנפשו לא הוה עד דאכיל ליה												■	⚡	ל		
הכא במאי עסקינן - כגון שתחב לו חבירו לתוך פיו.													!	◇	ל	
סוף סוף כיון דלעסיה קנייה, מתחייב בנפשו לא הוה עד דבלעה													⚡	ל		
כגון שתחב לו לתוך בית הבליעה.													!	◇	ל	
היכי דמי?													^	ל		
אי דמצי לאהדורה													!	ל		
ניהדר													⚡	ל		
אי לא מצי לאהדורה													!	ל		
אמאי חייב?													⚡	ל		
לא צריכא, דמצי לאהדורה ע"י הדחק.													!	◇	ל	
כגון שתחב לו חבירו משקין של תרומה לתוך פיו.	רב פפא:												!	◇	ל	
בזר שאכל תרומה משלו וקרע שיראין של חבירו.	רב אשי:												!	◇	ל	
מודה רבי נחוניא בן הקנה, בגונב חלב של חבירו ואכלו - שהוא חייב, שכבר נתחייב בגנבה קודם שיבא לידי איסור חלב.	גופא - רב חסדא:												■	◇	< לא.	
לימא, פליגא דרבי אבין													⚡	ל		
הזורק חץ מתחילת ארבע לסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו - פטור, שעקירה צורך הנחה היא	דאמר רבי אבין:												■	⚡	◇	לא.
הכא נמי הגבהה צורך אכילה היא													⚡	ל		
הכי השתא, התם אי אפשר להנחה בלא עקירה, הכא אפשר לאכילה בלא הגבהה, דאי בעי גחין ואכיל													!	◇	לא.	
אי נמי, התם אי בעי לאהדורה לא מצי מהדר לה, הכא מצי מהדר לה.													!	◇	לא.	
מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא?													^	ל		
איכא בינייהו: המעביר סכין ברה"ר וקרע שיראין בהליכתו, להך לישנא דאמרת אי אפשר להנחה בלא עקירה, הכא נמי אי אפשר להנחה בלא עקירה להך לישנא דאמרת לא מצי מהדר לה, הכא מצי מהדר לה.													!	◇	לא.	
הזורק חץ מתחילת ארבע לסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו - פטור, שעקירה צורך הנחה היא.	גופא - רבי אבין:												■	◇	< לא.	
הגונב כיס בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור סקילה היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור שבת וגניבה באין כאחד	מתניב רב ביבי בר אבין:												■	⚡	◇	לא.
ואמאי? הכא נמי לימא הגבהה צורך הוצאה היא													⚡	ל		
הכא במאי עסקינן - כגון שהגביהו על מנת להצניעו, ונמלך עליו והוציא.													!	◇	לא.	
וכי האי גוונא מי חייב?													⚡	ל		
המפנה חפצים מזוית לזוית, ונמלך עליהם והוציאן - פטור, שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך	והאמר רב סימון אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:												■	⚡	◇	לא.
לא תימא ע"מ להצניעו אלא אימא ע"מ להוציאן, הכא במאי עסקינן - כשעמד.													!	◇	לא.	
עמד למאי?													^	ל		
אי לכתף													!	ל		
אורחיה הוא													⚡	ל		
אלא בעומד לפוש.													!	◇	לא.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אבל לכתף מאי? פטור, אדתני: היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא - פטור, נפלוג וניתני בדידה: במה דברי אמורים - בעומד לפוש, אבל לכתף - פטור												◊	לא
אלא, הא מני? בן עזאי היא													לא:
מהלך כעומד דמי.	דאמר: [בן עזאי]											◊	לא:
אבל זורק מאי? פטור, נפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - במהלך, אבל זורק - פטור												◊	לא:
מגרר ויוצא איצטריכא ליה, ס"ד אמינא אין דרך הוצאה בכך, קמ"ל.												◊	לא:
ובמאי?												^	לא:
אי ברברבי												!	לא:
אורחיה הוא												ז	לא:
אי בזוטרי												!	לא:
לאו אורחיה הוא												ז	לא:
אלא במיצעי.												!	לא:
ודאפקיה להיכא?												^	לא:
אי דאפקיה לרה"ר												!	לא:
איסור שבת איכא, איסור גניבה ליכא												ז	לא:
אי דאפקיה לרשות היחיד												!	לא:
איסור גניבה איכא, איסור שבת ליכא												ז	לא:
לא צריכא, דאפקיה לצדי רשות הרבים.												!	לא:
וכמאן?												^	לא:
אי כר' אליעזר												!	לא:
צדי רה"ר כרה"ר דמו	דאמר: [ר' אליעזר]											!	לא:
איסור שבת איכא, איסור גניבה ליכא												ז	לא:
אי כרבנן												!	לא:
צדי רה"ר לאו כרה"ר דמו	דאמר: [רבנן]											!	לא:
איסור גניבה איכא, איסור שבת ליכא												ז	לא:
לעולם כר' אליעזר, וכי אמר ר"א צדי רה"ר כרה"ר דמו - הני מילי לענין חיובא דשבת, דזימנין דדחקי רבים ועיילי להתם, אבל לענין מיקנא - קני, מ"ט? דהא לא שכיחי רבים.												!	לא:
כגון שצירף ידו למטה משלשה וקיבלו, כדבא	רב אשי:											!	לא:
ידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה.	דאמר רבא:											!	לא:
רב אחא מתני הכי.	[רב אחא]											◊	לא:
לעולם דאפקיה לרה"ר, וברה"ר נמי קנה.	רבינא מתני:											◊	לא:
ותרוייהו בדיוקא דהא מתני' קמיפלגי												■	לא:
היה מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים - פטור, הגביהו או שהוציאו מרשות בעלים ומת - חייב	דתנן:											■	לא:
רבינא דייק מרישא, רב אחא דייק מסיפא.												■	לא:
היה מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים - פטור, טעמא דמת ברשות בעלים, הא הוציאו מרשות בעלים ומת - חייב	רבינא דייק מרישא:											■	לא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הגביהו או שהוציאו, הוצאה דומיא דהגבהה מה הגבהה דאתי לרשותיה, אף הוצאה נמי דאתי לרשותיה.	רב אחא דייק מסיפא:	■										
לרב אחא קשיא רישא		ז										
לרבינא קשיא סיפא		ז										
רישא לרב אחא לא קשיא, כמה דלא אתי לרשותיה - רשות בעלים קרינא ביה		!									◇	
סיפא לרבינא לא קשיא, הוצאה דומיא דהגבהה לא אמרינן.		!									◇	
הבא על אחותו, ועל אחות אביו כו'.												■
אלו הן הלוקין: הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה	ורמינהו:										◇	ז
וקיימא לן דאינו לוקה ומשלם											◇	ז
לא קשיא: כאן באחותו נערה, כאן באחותו בוגרת.	עולא:										◇	!
אחותו בוגרת נמי, הא איכא בישת ופגם												ז
בשוטה.											◇	!
והא איכא צערא												ז
במפותה.											◇	!
השתא דאתית להכי, אפ"ל תימא אחותו נערה, ביתומה ומפותה.											◇	!
כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי	אלמא קסבר עולא:										◇	■
מנא ליה לעולא הא?												^
גמר מחובל בחבירו, מה חובל בחבירו דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.											◇	!
מה לחובל בחבירו שכן חייב בחמשה דברים ואי - ממונא לקולא, שכן הותר מכללו בבית דין											◇	ז
אלא, גמר מעדים זוממין, מה עדים זוממין דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.											◇	!
מה לעדים זוממין שכן אינן צריכים התראה ואי ממונא לקולא הוא, שכן לא עשו מעשה											◇	ז
אלא גמר מתרוייהו, מה הצד השוה שבהן דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.											◇	!
מה להצד השוה שבהן - שכן יש בהן צד חמוך ואי ממונא לקולא הוא, שכן יש בהן צד הקל											◇	ז
אלא, עולא תחת תחת גמר, כתיב הכא: (דברים כ"ב) תחת אשר ענה, וכתוב התם: (שמות כ"א) עין תחת עין, מה התם - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.	[עולא]										◇	!
אפ"ל תימא אחותו נערה, כאן שהתרו בו, כאן שלא התרו בו.	רבי יוחנן:										◇	!
כל היכא דאיכא ממון ומלקות ואתרו ביה - מילקא לקי, ממונא לא משלם	אלמא קסבר רבי יוחנן:										◇	■
מנא ליה לר' יוחנן הא?												^
אמר קרא: (דברים כ"ה) כדי רשעתו, משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות, וסמך ליה ארבעים יכנו.											◇	!
והרי חובל בחבירו דאיכא ממון ומלקות, ממונא משלם, מילקא לא לקי											◇	ז
וכי תימא הני מילי היכא דלא אתרו ביה, אבל אתרו ביה - מילקא לקי, ממונא לא משלם											◇	!
הכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה	והאמר ר' אמי א"ר יוחנן:	ז										■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לב
היכי דמי?			ז	א										לב:
אי דלא אתרו ביה			ז	!										לב:
אמאי לוקה?			ז	ז										לב:
אלא פשיטא דאתרו ביה, וטעמא דלית בה שוה פרוטה, הא אית בה שוה פרוטה - ממונא משלם, מילקא לא לקן			ז											לב:
בפירוש ריבתה תורה עדים זוממין לתשלומין	כדאמר רבי אילעא:			!									ז	לב:
הכא נמי בפירוש ריבתה תורה חובל בחבירו לתשלומין.				!									ז	לב:
והיכא איתמר דר' אילעא?				א									ז	לב:
אהא:				!										לב:
מעידין אנו את איש פלוני שחייב לחבירו מאתים זוז, ונמצאו זוממין - לוקין ומשלמין, שלא השם המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין, דברי ר"מ		[ר"מ]	!	◆									ז	לב:
כל המשלם אינו לוקה			!	◆									ז	לב:
ונימא: כל הלוקה אינו משלם			ז											לב:
בפירוש ריבתה תורה עדים זוממין לתשלומין.	רב אילעא:			!									ז	לב:
היכן ריבתה תורה?				א										לב:
מכדי כתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, (דברים י"ט) יד ביד למה לי? דבר הניתן מיד ליד, ומאי ניהו? ממון.				!									ז	לב:
חובל בחבירו נמי, מכדי כתיב: (ויקרא כ"ד) כאשר עשה כן יעשה לו, כן ינתן בו למה לי? דבר שיש בו נתינה, ומאי ניהו? ממון.				!									ז	לב:
ורבי יוחנן מ"ט לא אמר כעולא?								א					ז	לב:
אם כן, בטלת (ויקרא י"ח) ערות אחותך לא תגלה.								!					ז	לב:
חובל בחבירו נמי, א"כ בטלת (דברים כה) לא יוסיף פן יוסיף עדים זוממין נמי, א"כ בטלת (דברים כה) והיה בן הכות הרשע							ז						ז	לב:
אלא, עדים זוממין אפשר לקיומה בבן גרושה ובן חלוצה. חובל בחבירו נמי, איכא לקיומה כגון שהכה הכאה שאין בה שוה פרוטה							!						ז	לב:
אחותו נמי, איכא לקיומה באחותו כוגרת							ז						ז	לב:
האי תחת אשר עינה מיבעי ליה לכדאביי	אלא אמר לך ר' יוחנן:							!					ז	לב:
אמר קרא: (דברים כ"ב) תחת אשר עינה, האי, תחת אשר עינה, מכלל דאיכא בושת ופגם.	דאמר אביי:							!					ז	לב:
ועולא							ז						ז	לב:
נפקא ליה מדרבא	[עולא]						!						ז	לב:
אמר קרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, הנאת שכיבה חמשים, מכלל דאיכא בושת ופגם.	דאמר רבא:						!						ז	לב:
עדים זוממין ממונא משלמי ומילקא לא לקי, משום דלאו בני התראה ניהו.	רבי אלעזר:												ז	לב:
תדע, ניתרי בהו אימתי? ניתרי בהו מעיקרא - אמרי אישתליון, ניתרי בהו בשעת מעשה - פרשי ולא מסהדי, ניתרי בהו לבסוף - מאי דהוה הוה.	רבא:												ז	לב:
וניתרי בהו בתוך כדי דבור	מתקוף לה אביי:						ז						ז	לב:
וניתרי בהו מעיקרא, ונרמזו בהו רמוזי	מתקוף לה רב אחא בריה דרב איקא:						ז						ז	לב:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	הדר אמר אביי:											◊	לג.
לאו מילתא היא דאמרי, אי סלקא דעתך עדים זוממין צריכין התראה, כי לא מתרינן בהו לא קטלינן להו, מי איכא מידי דאינהו בעו קטיל בלא התראה, ואינהו בעו התראה? הא בעינן ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו וליכא.	מתקיף לה רב סמא בריה דרב ירמיה:								!				לג.
אלא מעתה, בן גרושה ובן חלוצה דלא מכאשר זמם קא מיתרבי, ליבעי התראה	אמר קרא: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, משפט השוה לכולכם.												לג.
חובל בחבירו נמי ממונא משלם ומילקא לא לקי, מהכא: (שמות כ"א) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה	רב שיטא בריה דרב אשי:											■	לג.
במצות שבמיתה הכתוב מדבר, דכתיב: (שמות כ"א) ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש	ואמר רבי אלעזר:											■	לג.
היכי דמי?									^				לג.
אי דלא אתרו ביה												!	לג.
אמאי מיקטיל?												?	לג.
אלא פשיטא דאתרו ביה, ומותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר קל, ואמר רחמנא: ולא יהיה אסון ענוש יענוש.												!	לג.
ממאי דמותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל? דלמא לא הוי, אם תמצא לומר הוי, ממאי דמיתה חמורה? דלמא מלקות חמור	מתקיף לה רב אשי:											?	לג.
אילמלי נגדוהי לחנניה מישאל ועזריה, פלחו לצלמא	דאמר רב:											■	לג.
רב סמא בריה דרב אסי לרב אשי, ואמרי לה רב סמא בריה דרב אשי לרב אשי:												!	לג.
ולא שני לך בין הכאה שיש לה קצבה להכאה שאין לה קצבה?	מתקיף לה רב יעקב מנהר פקוד:											?	לג.
הניחא לרבנן, דאמרי נפש ממש, אלא לרבי, דאמר ממון, מאי איכא למימר?	אלא אמר רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבא:											■	לג.
מהכא: (שמות כ"א) אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה, וכי תעלה על דעתך שזה מהלך בשוק וזה נהרג? אלא מלמד שחובשין אותו, ואי מית - קטלינן ליה, ואי לא מית - שבתו יתן ורפא ירפא												^	לג.
היכי דמי?												!	לג.
אי דלא אתרו ביה												?	לג.
אמאי מיקטיל?												!	לג.
אלא פשיטא דאתרו ביה, ומותרה לדבר חמור מותרה לדבר קל, ואמר רחמנא: שבתו יתן ורפא ירפא.												!	לג.
ממאי דמותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל? דלמא לא הוי, ואם תמצא לומר הוי, ממאי דמיתה חמורה? דלמא מלקות חמור	מתקיף לה רב אשי:											?	לג.
אילמלי נגדוהי לחנניה מישאל ועזריה, פלחו לצלמא	דאמר רב:											■	לג.
רב סמא בריה דרב אסי לרב אשי, ואמרי לה רב סמא בריה דרב אשי לרב אשי:												!	לג.
ולא שני לך בין הכאה שיש לה קצבה להכאה שאין לה קצבה?	מתקיף לה רב מרי:											?	לג.
ממאי דבמזיד, ונקה מקטלא? דלמא בשוגג, ונקה מגלות												■	לג.
קשיא.												■	לג.